

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

סיפור ליום הכיפורים

זלמן ברונשטיין היה חייל בצבא האדום במלחמת העולם השניה. ימים ולילות עשה בשוחות הבוציות של שדה הקרב, כשהוא מתגעגע ללא הרף לאשתו ושלושת ילדיו. ברגע של הפוגה, הוא נכנס לבונקר לנוח קצת, ואחריו נכנס קצין רוסי להתקלח. הקצין החל לפזם שיר לכת רוסי, וזלמן לא היה יכול לסבול את הזיוף בקולו, ותיקן אותו.

הקצין נדהם: "קול כמו שלך ואתה מכלה את כוחותיך בשדה הקרב"?! הוא נתן הוראה להעביר אותו למקהלה הצבאית. זלמן נכנס למקהלה והיה עובר ממקום למקום ומשמח את החיילים העייפים. אך כשקיבל את תאריך ההופעה הבאה - חשכו עיניו. היתה זו הופעה גדולה מול מאות רופאים חיילים בבוקרו של יום כיפור.

הוא החליט להתחמק. באותו בוקר, הוא התלונן על כאבים עזים בגרונו וחוסר יכולת להוציא מילה מהפה.

בלית ברירה, הוא נשאר בחדר והמקהלה שרה בלעדיו. פתאום נפתחה הדלת, ובפתח עמדו שלושה קצינים בכירים. "ברונשטיין, היום יום כיפור ואנחנו מבקשים לשמוע כמה שירים יהודיים". "אבל איך אוכל לשיר, שאל אותם, והרי רשמית אינני יכול להוציא מילה מהפה"?! הם מצאו רעיון: מאחורי המחנה יש יער עבות, נצא לשם ונתפלל. זלמן נעמד לפניהם והחל לשיר "על דעת המקום... אנחנו מתירים להתפלל עם העבריינים, כל נדרי", אחריו "ונתנה תוקף", וסיים ב"הוא אלקינו... ויגאלנו בקרוב".

כשסיים, הסתובב אחורה וראה מראה שלא ישכח לעולם. שלושת הקצינים עמדו בעיניים עצומות והתייפחו כמו ילדים קטנים. "מי יודע, חשב לעצמו, אם לא לשם הרגע הזה, שלחה ההשגחה העליונה את הקצין ההוא באותו יום בבונקר...".

ר' זלמן ברונשטיין ז"ל שרד את המלחמה, היה ממייסדי כפר חב"ד, וזכיתי לשמוע אותו מתחזן את 'כל נדרי' מדי שנה, בבית הכנסת המרכזי בכפר חב"ד. (הרב שניאור אשכנזי)